

Zarządzenie Nr 91/2017/PŚZ

**Burmistrza Miasta Sandomierza
z dnia 20.04.2017r.**

w sprawie przyjęcia „Diagnozy potrzeb edukacyjnych i rozwojowych wybranych szkół podstawowych prowadzonych przez Gminę Miejską Sandomierz”

Na podstawie art. 30 pkt. 2 ust. 1a ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2016r. poz. 446 z późn. zm.) zarządzam co następuje:

§ 1

W związku z wymogiem konkursu nr RPSW.08.03.02-IZ.00-26-095/17, Poddziałanie 8.3.2 Wsparcie kształcenia podstawowego w zakresie kompetencji kluczowych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 przyjmuję „Diagnozę potrzeb edukacyjnych i rozwojowych wybranych szkół podstawowych prowadzonych przez Gminę Miejską Sandomierz”, w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia.

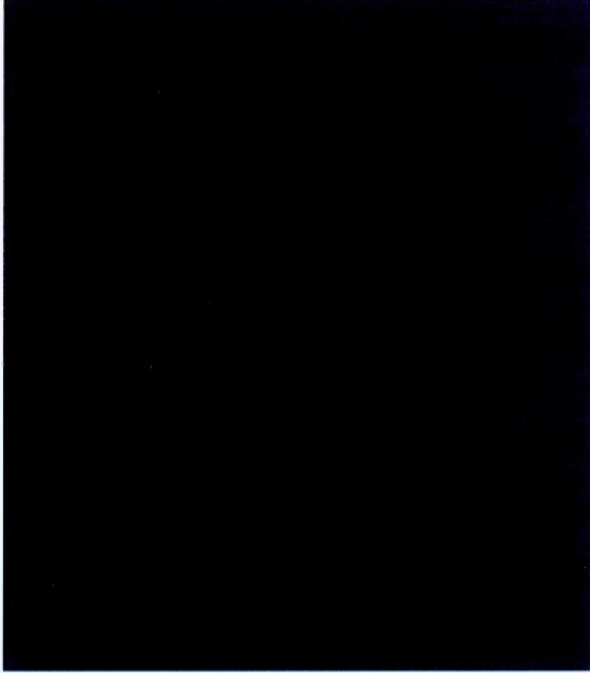
§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Burmistrz Sandomierza

Marek Bronkowski

Załącznik do Zarządzenia Nr 91/2017/PŚZ
Burmistrza Miasta Sandomierza
z dnia 20.04.2017r.

**Diagnoza potrzeb
edukacyjnych i rozwojowych
wybranych szkół
podstawowych prowadzonych
przez Gminę Miejską
Sandomierz**

Rok 2017

Podstawą rozwoju i postępu cywilizacyjnego każdego społeczeństwa jest potencjał ludzki. Od tego jak przebiega kształcenie i wychowanie młodego pokolenia zależy przyszłość nas wszystkich. Ciągłe zmieniająca się rzeczywistość społeczna, kulturowa, polityczna i gospodarcza powoduje, że jest to zadanie niezwykle trudne i odpowiedzialne. System edukacyjny, aby dobrze spełniał swoje funkcje, musi być dostosowany do potrzeb społecznych. Dotyczy to zarówno organizacji procesu kształcenia, opieki i wychowania, jak również bazy materialnej placówek oświatowych. Sprawny i efektywny system edukacyjny jest więc warunkiem dobrego i równego startu życiowego oraz dalszego wszechstronnego rozwoju dzieci i młodzieży.

1. Odniesienie do dokumentów strategicznych

Komunikat Komisji Europa 2020 Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu

Strategiczne ramy europejskiej współpracy w zakresie edukacji i szkolenia – ET2020

Wymienione powyżej dokumenty zawierają wskazania dla krajowego systemu oświaty, który powinien uwzględniać cele i wyzwania rozwojowe przyjęte w Unii Europejskiej. Zakładają one m.in.:

- ✓ ułatwienie dostępu do edukacji wszystkim i na każdym etapie życia,
- ✓ dążenie do stałego podnoszenia kompetencji i kwalifikacji,
- ✓ cyfryzację oświaty,
- ✓ ułatwienie młodzieży wejścia na rynek pracy,
- ✓ zwiększenie mobilności młodzieży.

Strategia Rozwoju Kapitału Ludzkiego 2020

SRKL jest jedną z dziewięciu strategii sektorowych stanowiących „inne strategie rozwoju” w rozumieniu ustawy dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712, z późn. zm.), realizujących

średnio i długookresową strategię rozwoju kraju. Celem głównym SRKL jest rozwijanie kapitału ludzkiego poprzez wydobywanie potencjałów osób w taki sposób, by mogły w pełni uczestniczyć w życiu społecznym, politycznym i ekonomicznym na wszystkich etapach życia.

Poza celem głównym w SRKL wyznaczono pięć celów szczegółowych:

1. wzrost zatrudnienia;
2. wydłużenie aktywności zawodowej i zapewnienie lepszej jakości funkcjonowania osób starszych;
3. poprawa sytuacji osób i grup zagrożonych wykluczeniem społecznym;
4. poprawa zdrowia obywateli oraz podniesienie efektywności opieki zdrowotnej;
5. podniesienie poziomu kompetencji i kwalifikacji obywateli.

Strategia Rozwoju Kapitału Społecznego 2020

Definicja kapitału społecznego zawarta w Strategii Rozwoju Kapitału Społecznego określa go, jako wynikającą z zaufania oraz obowiązujących norm i wzorów postępowania, zdolność obywateli do mobilizacji i łączenia zasobów, która sprzyja kreatywności oraz wzmacnia wolę współpracy i porozumienia w osiąganiu wspólnych celów. Stanowi to rekomendację dla edukacji, w której za szczególnie istotne uważa się:

- upowszechnianie na wszystkich poziomach metod nauczania promujących budowanie postaw współpracy, kreatywności i komunikacji,
- rozwój kompetencji obywatelskich, medialnych i kulturowych,
- edukację pozaformalną i uczenie się przez całe życie.

Realizacja tych priorytetów jest możliwa dzięki kształceniu i doskonaleniu nauczycieli w zakresie rozwijania kompetencji społecznych wśród uczniów i studentów oraz współpracy z instytucjami nauki, kultury i partnerami społecznymi.

Strategia Rozwoju Kraju 2020

Cel I.3 Wzmocnienie warunków sprzyjających realizacji indywidualnych potrzeb i aktywności obywatela. Cel szczegółowy I.3.2. Rozwój kapitału społecznego. Rozwój kapitału społecznego stanowi jedno z kluczowych wyzwań Polski i służy zwiększeniu skali i trwałości zaangażowania oraz współpracy obywatelskiej m.in. przez zwiększenie udziału obywatela w sprawowaniu władzy i silniejsze zaangażowanie w formułowanie i wdrażanie polityki rozwoju kraju. Działania podjęte w tym obszarze należy traktować jako inwestycję o charakterze długofalowym, pamiętając jednocześnie, że państwo powinno jedynie tworzyć warunki dla tego procesu sprzyjając oddolnym inicjatywom obywatelskim.

Aktualizacja Strategii Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego do roku 2020

Misją Strategii jest: pragmatyczne dążenie do najpełniejszego i innowacyjnego wykorzystania przewag i szans, odwrócenia niekorzystnych tendencji demograficznych oraz podniesienia jakości życia mieszkańców przy jednoczesnej dbałości o stan środowiska. Konkretyzacja powyższej misji Strategii odbywa się na drodze realizacji następujących sześciu celów strategicznych:

1. Koncentracja na poprawie infrastruktury regionalnej.
2. Koncentracja na kluczowych gałęziach i branżach dla rozwoju gospodarczego regionu.
3. Koncentracja na budowie kapitału ludzkiego i bazy dla innowacyjnej gospodarki.
4. Koncentracja na zwiększeniu roli ośrodków miejskich w stymulowaniu rozwoju gospodarczego regionu.
5. Koncentracja na rozwoju obszarów wiejskich.
6. Koncentracja na ekologicznych aspektach rozwoju regionu.

Regionalny Program Operacyjny Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020

Priorytet inwestycyjny 10i ograniczenie i zapobieganie przedwczesnemu kończeniu nauki szkolnej oraz zapewnianie równego dostępu do dobrej jakości wczesnej edukacji elementarnej oraz kształcenia podstawowego, gimnazjalnego i ponadgimnazjalnego, z uwzględnieniem formalnych, nieformalnych i poza formalnych ścieżek kształcenia umożliwiających ponowne podjęcie kształcenia i szkolenia.

2. Opis obszaru problemowego

Przeprowadzona diagnoza miała na celu zbadanie potrzeb uczniów. Główne obszary badania to problemy w nauce, szkolna oferta zajęć pozalekcyjnych, oferowane wsparcie, w tym wsparcie uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, korzystanie z technologii informacyjno - komunikacyjnych, rozwijanie kompetencji informatycznych oraz warunków dla nauczania matematyki i przedmiotów przyrodniczych. Przeprowadzono także badanie potrzeb nauczycieli pracujących w wybranych sandomierskich szkołach podstawowych.

Podczas analizy problemów edukacyjnych występujących na terenie gminy pod uwagę wzięto:

- ✓ Zbiorcze wyniki egzaminów na zakończenie VI klas
- ✓ Liczbę dzieci w poszczególnych placówkach

Do 4 szkół podstawowych uczęszczało łącznie 1291 uczniów, przy czym do szkoły Podstawowej Nr 1 – 395, do Szkoły Podstawowej Nr 2 – 175, do Szkoły Podstawowej Nr 3 – 174, a do Szkoły Podstawowej Nr 4 – 547. W szkołach podstawowych jest 56 oddziałów w tym 7 integracyjnych do których, oprócz dzieci zdrowych, uczęszczają dzieci z różnymi dysfunkcjami. Średnia liczba dzieci na oddział wynosi więc 23,05. Najwięcej dzieci jest w klasach I, a najmniej w klasach II.

Do 2 publicznych gimnazjów uczęszcza 643 uczniów. Do Gimnazjum Nr 1 – 422, a do Gimnazjum Nr 2 – 221. W gimnazjach zorganizowano 24 oddziały, w tym 3 integracyjne. Średnia liczba dzieci na oddział wynosi 26,79.

Współczynnik skolaryzacji netto w mieście Sandomierzu jest na niskim poziomie i w 2014r. wyniósł 86%. Od roku 2012 uległ znacznemu obniżeniu. W tym czasie do szkół podstawowych na terenie miasta uczęszczało 97% mieszkańców w wieku od 6 do 15 lat. Współczynnik skolaryzacji netto jest miarą obrazującą stosunek liczby uczniów na początku roku szkolnego na danym poziomie nauczania (w określonej grupie wiekowej) do liczby mieszkańców w grupie wiekowej, jaka odpowiada temu poziomowi nauczania; miernik ten odzwierciedla odsetek uczniów pobierających naukę w szkołach zlokalizowanych na obszarze poszczególnych jednostek terytorialnych; wartość współczynnika skolaryzacji netto powyżej 100% oznacza, iż w placówkach edukacyjnych położonych na terenie określonej gminy naukę pobiera więcej uczniów niż wynikałoby to z ewidencji ludności. Na przestrzeni analizowanych ostatnich czterech lat na terenie gminy Sandomierz systematycznie i zauważalnie spadała liczba dzieci i młodzieży.

3. Potrzeby w zakresie modernizacji istniejącej infrastruktury szkolnej

Na terenie gminy znajduje się 5 boisk sportowych. Infrastrukturę sportową należałoby rozszerzyć poprzez budowę dodatkowych placów zabaw, siłowni zewnętrznych, boisk.

Analizując sferę techniczną wzięto pod uwagę negatywne zjawiska dotyczące degradacji stanu technicznego obiektów budowlanych, w szczególności w zakresie energooszczędności i ochrony środowiska. Stan techniczny placówek oświatowych znajdujących się na terenie gminy należy określić jako zadawalający.

4. Opis procedury diagnozy potrzeb

W kwietniu 2017 r. przeprowadzono wnikliwą diagnozę potrzeb głównie wśród dyrekcji i nauczycieli wybranych szkół podstawowych. Diagnoza potrzeb edukacyjnych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych została sporządzona na podstawie ankiet i rozmów.

5. Wyniki ankiet przeprowadzonych wśród dyrektorów i nauczycieli wybranych szkół podstawowych w gminie Sandomierz.

Szkoła Podstawowa nr 2 im. Króla Kazimierza Wielkiego w Sandomierzu (19 nauczycieli)

Na pytanie: Z czego korzysta Pan/i planując lekcje? Najczęstsze odpowiedzi to: własna wiedza i/lub doświadczenie, zasoby internetowe, z literatury, ze szkoleń.

Nauczyciele wykorzystują na swoich lekcjach technologie informacyjno-komunikacyjne (TIK) na większości lekcji.

Na pytania o trudności z korzystaniem z TIK w szkole, nauczyciele odpowiadali najczęściej, że problem stanowi brak czasu na lekcji.

Uczniowie na lekcjach najczęściej (na większości lekcji): zapisują notatkę w zeszytach, pracują samodzielnie lub w kilkuosobowych zespołach, wykorzystują tradycyjne źródła informacji (podręczniki, drukowane encyklopedie, mapy itp.) .

Nauczyciele w zasadzie na większości lekcji badają skuteczność stosowanych metod i form pracy w zakresie rozwijania umiejętności stosowania wiedzy w praktyce u uczniów, a na każdej w wyborze zadań sprawdzających wiedzę uczniów zwracają uwagę na obecność zadań sprawdzających umiejętność stosowania wiedzy w praktyce. Przed każdą lekcją planują elementy wykorzystania wiedzy w praktyce.

Udzielając uczniom informacji o jego pracy nauczyciele mówią zazwyczaj w każdej sytuacji o tym co uczeń zrobił dobrze, co należy poprawić i w jaki sposób.

Na lekcjach z doświadczeniem najczęściej wybrani uczniowie przeprowadzają doświadczenie/eksperyment lub sam nauczyciel.

Do przeprowadzania doświadczeń/eksperymentów ze swoimi uczniami nauczycielom najczęściej brakuje wyposażenia.

Nauczyciele często rozmawiają z innymi nauczycielami o tym, w jaki sposób mogą uczyć uczniów wykorzystywania zdobytej wiedzy w praktyce. Czasami wspólnie z innymi nauczycielami organizują działania, w których uczniowie mogą wykorzystać zdobytą na lekcjach wiedzę w praktyce.

Wszyscy lub prawie wszyscy nauczyciele dzielą się wiedzą, którą zdobyli (np. na szkoleniach, konferencjach) z innymi nauczycielami.

Informację zwrotną na temat swojej pracy dydaktycznej nauczyciele pozyskują od swoich uczniów, rozmawiają z innymi nauczycielami oraz dostają informację od dyrektora po hospitacji. Miernikiem pracy dydaktycznej nauczycieli są również wyniki uczniów ze sprawdzianów zewnętrznych, prac klasowych, testów, konkursów przedmiotowych.

Nauczyciele są zainteresowani działaniami, które mogłyby być realizowane w ramach projektu, są to m. in.: prowadzenie zajęć dodatkowych dla uczniów, udział w szkoleniach międzyszkolnych, udział w szkoleniach rady pedagogicznej, udział w innych formach wspomagania (np. coaching, obserwacja lekcji, superwizja).

W szkole nauczyciele pracują z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych (SPE). Głównym problemem w sytuacji uczniów z SPE są przede wszystkim: osiąganie przez nich słabych wyników w nauce; brak w szkole pomocy dydaktycznych (w tym podręczników) dostosowanych do potrzeb uczniów ze SPE (np. niepełnosprawnością); brak scenariuszy zajęć skierowanych do uczniów ze SPE; brak dostępu do specjalistycznej terapii dla

Diagnoza potrzeb edukacyjnych i rozwojowych wybranych szkół podstawowych prowadzonych przez Gminę Miejską Sandomierz

2017

uczniów ze SPE; brak w szkole specjalistycznego sprzętu TIK niwelującego przeszkody w nauce dla uczniów ze SPE.

W celu poprawy nauczania uczniów należałoby doposażyć szkołę w materiały do diagnozy, wspomaganie rozwoju i korygowania deficytów takich jak: wady wymowy, dysleksja, wady postawy, zaburzenia koordynacji wzrokowo-ruchowej; doposażyć szkołę w materiały do diagnozy talentów/uzdolnień uczniów; doposażyć szkołę w materiały do diagnozy i terapii specyficznych trudności w uczeniu się; doposażyć szkoły w sprzęt specjalistyczny, wspierający funkcjonowanie uczniów z niepełnosprawnością w szkole; doposażyć szkołę w podręczniki szkolne i materiały dydaktyczne dostosowane do potrzeb uczniów z niepełnosprawnością; doposażyć szkołę w specjalistyczny sprzęt TIK przeznaczony dla uczniów ze SPE; wprowadzić również zajęcia dla uczniów zdolnych.

Przekrojowymi kompetencjami kluczowymi, najbardziej zaniedbanymi wśród uczniów ze SPE są wg większości nauczycieli umiejętność uczenia się oraz kompetencje społeczne.

Uczniowie nie są jednak chętni do brania udziału w zajęciach dodatkowych.

Wyposażenie: Technologie (sprzęt, oprogramowanie), które są potrzebne w szkole

L.p.	rodzaj sprzętu/oprogramowania	liczba sztuk	uzasadnienie
1	Laptop	20	do wykorzystania przez uczniów na lekcji i zajęć pozalekcyjnych
2	Tablica multimedialna	2	do wykorzystania przy prowadzeniu lekcji i zajęć pozalekcyjnych
3	Kamera cyfrowa	2	do dokumentowania działań uczniów oraz publikowania ich w internecie
4	Firewall UTM	1	ochrona sieci
5	Kontroler WLAN	1	urządzenie zarządzające siecią Wi - Fi
6	Zestawy komputerowe	4	Do wykorzystania w bibliotece jako pracowni multimedialnej

Zajęcia potrzebne w szkole

	Rodzaj zajęć	Liczba godzin w miesiącu
zajęcia 1	Gimnastyka korekcyjna	2 gr. po 1 godz. tyg.
zajęcia 2	Zajęcia ekologiczno - przyrodnicze	1 gr. po 1 godz. tyg.
zajęcia 3	Gry logiczne	2 gr. po 1 godz. tyg.
zajęcia 4	Jęz. niemiecki	2 gr. po 1 godz. tyg.
zajęcia 5	Programowanie	1 gr. po 1 godz. tyg.
zajęcia 6	Zajęcia logopedyczne indywidualne	2 gr. po 1 godz. tyg.
zajęcia 7	Zajęcia teatralne	2 gr. po 1 godz. tyg.
zajęcia 8	Zajęcia rytmiczne	1 gr. po 1 godz. tyg.
zajęcia 9	Gry zespołowe	1 gr. po 1 godz. tyg.
zajęcia 10	Lekkoatletyka	1 gr. po 1 godz. tyg.

Szkoła Podstawowa nr 3 im. Armii Krajowej (18 nauczycieli)

Na pytanie: Z czego korzysta Pan/i planując lekcje? Najczęstsze odpowiedzi to: zasoby internetowe, wyniki diagnozy uczniów, własna wiedza i/lub doświadczenie, szkolenia, literatura, rozmowy z uczniami, rozmowy z innymi nauczycielami.

Nauczyciele wykorzystują na swoich lekcjach technologie informacyjno-komunikacyjne (TIK) na większości lekcji.

Na pytania o trudności z korzystaniem z TIK w szkole, nauczyciele odpowiadali najczęściej, że posiadają niską wiedzę o programach, aplikacjach itp.

Uczniowie na lekcjach najczęściej (na większości lekcji): zapisują notatkę w zeszycie, pracują samodzielnie lub w kilkuosobowych zespołach, zadają pytania nauczycielom, wykorzystują tradycyjne źródła informacji (podręczniki, drukowane encyklopedie, mapy itp.) .

Nauczyciele w zasadzie na większości lekcji badają skuteczność stosowanych metod i form pracy w zakresie rozwijania umiejętności stosowania wiedzy w praktyce u uczniów oraz w wyborze zadań sprawdzających wiedzę uczniów zwracają uwagę na obecność zadań sprawdzających umiejętność stosowania wiedzy w praktyce. Przed każdą lekcją planują elementy wykorzystania wiedzy w praktyce.

Udzielając uczniom informacji o jego pracy nauczyciele mówią zazwyczaj w każdej sytuacji o tym co uczeń zrobił dobrze, co należy poprawić i w jaki sposób.

Na lekcjach z doświadczeniem najczęściej wszyscy uczniowie przeprowadzają doświadczenie/eksperyment lub sam nauczyciel.

Do przeprowadzania doświadczeń/eksperymentów ze swoimi uczniami nauczycielom najczęściej brakuje wyposażenia takiego jak np.: różnego rodzaju termometrów, lup, odważników, kompasów, wiatromierzy, zestawów do badań pogody(stacja meteo), zestawów magnetycznych, zestawów minerałów, zestawów do konstruowania urządzeń elektrycznych. Brakuje również pomysłów oraz organizacji pracy (Mniejsza liczebność klas. Przeprowadzenia doświadczeń, eksperymentów przyrodniczych, matematycznych i technicznych), jak również doświadczenia z zakresu posługiwania się językiem angielskim w sytuacjach dnia codziennego, z wykorzystaniem poznanego słownictwa.

Nauczyciele często rozmawiają z innymi nauczycielami o tym, w jaki sposób mogą uczyć uczniów wykorzystywania zdobytej wiedzy w praktyce. Czasami wspólnie z innymi nauczycielami organizują działania, w których uczniowie mogą wykorzystać zdobytą na lekcjach wiedzę w praktyce.

Większość nauczycieli dzieli się wiedzą, którą zdobyli (np. na szkoleniach, konferencjach) z innymi nauczycielami.

Informację zwrotną na temat swojej pracy dydaktycznej nauczyciele pozyskują od informacji od dyrektora po hospitacji, rozmawiają z innymi nauczycielami oraz dostają swoich uczniów.

Nauczyciele są zainteresowani działaniami, które mogłyby być realizowane w ramach projektu, są to m. in.: prowadzenie zajęć dodatkowych dla uczniów, udział w szkoleniach międzyszkolnych, udział w szkoleniach rady pedagogicznej, udział w innych formach wspomagania (np. coaching, obserwacja lekcji, superwizja).

W szkole nauczyciele pracują z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych (SPE). Głównym problemem w sytuacji uczniów z SPE są przede wszystkim: osiąganie przez nich słabych wyników w nauce; brak w szkole pomocy dydaktycznych (w tym podręczników) dostosowanych do potrzeb uczniów ze SPE (np. niepełnosprawnością); brak scenariuszy zajęć skierowanych do uczniów ze SPE; brak dostępu do specjalistycznej terapii dla uczniów ze SPE; brak w szkole specjalistycznego sprzętu TIK niwelującego przeszkody w nauce dla uczniów ze SPE.

W celu poprawy nauczania uczniów należałoby doposażyć szkołę w materiały do diagnozy, wspomaganie rozwoju i korygowania deficytów takich jak: wady wymowy, dysleksja, wady postawy, zaburzenia koordynacji wzrokowo-ruchowej; doposażyć szkołę w materiały do diagnozy talentów/uzdolnień uczniów; doposażyć szkołę w materiały do diagnozy i terapii specyficznych trudności w uczeniu się; doposażyć szkoły w sprzęt specjalistyczny, wspierający funkcjonowanie uczniów z niepełnosprawnością w szkole; doposażyć szkołę w podręczniki szkolne i materiały dydaktyczne dostosowane do potrzeb uczniów z niepełnosprawnością; doposażyć szkołę w specjalistyczny sprzęt TIK przeznaczony dla uczniów ze SPE; wprowadzić również zajęcia dla uczniów zdolnych.

Przekrojowymi kompetencjami kluczowymi, najbardziej zaniedbanymi wśród uczniów ze SPE są wg większości nauczycieli umiejętność uczenia się oraz kompetencje społeczne, jak również inicjatywność i przedsiębiorczość.

Diagnoza potrzeb edukacyjnych i rozwojowych wybranych szkół podstawowych prowadzonych przez Gminę Miejską Sandomierz

2017

Uczniowie nie są jednak chętni do brania udziału w zajęciach dodatkowych.

Wyposażenie: Technologie (sprzęt, oprogramowanie), które są potrzebne w szkole

L.p.	rodzaj sprzętu/oprogramowania	liczba sztuk	uzasadnienie
1	Laptop	20	do wykorzystania przez uczniów na lekcji i zajęć pozalekcyjnych
2	Tablica multimedialna	4	do wykorzystania przy prowadzeniu lekcji i zajęć pozalekcyjnych
3	Rzutnik z krótką ogniskową	10	do wykorzystania przy prowadzeniu lekcji i zajęć pozalekcyjnych
4	Program do obróbki zdjęć	2	do wykorzystania przy prowadzeniu lekcji i zajęć pozalekcyjnych
5	Drukarka laserowa kolorowa	1	do wykorzystania przy prowadzeniu lekcji i zajęć pozalekcyjnych
6	Kserograf kolorowy	1	do wykorzystania przy prowadzeniu lekcji i zajęć pozalekcyjnych

Zajęcia potrzebne w szkole

	Rodzaj zajęć	Liczba godzin w miesiącu
zajęcia 1	Zajęcia relaksacyjne z elementami socjoterapii	2 gr. po 2 godz. tyg.
zajęcia 2	Zajęcia z technik szybkiego czytania i zapamiętywania	2 gr. po 2 godz. tyg.
zajęcia 3	Robotyka	2 gr. po 1 godz. tyg.
zajęcia 4	Zajęcia kulinarne	2 gr. po 1 godz. tyg.

6. Wyniki diagnozy potrzeb

Z przeprowadzonej diagnozy wynika, iż uczniowie sandomierskich szkół mają problemy w nauce matematyki, na co wskazuje średnia z matematyki w roku 2016. Nauczyciele wskazują, iż uczniowie nie interesują się matematyką, ponieważ uważają ten przedmiot za trudny, a same zajęcia za nieatrakcyjne.

Stosowanie skostniałych metod nauczania, pozbawionych innowacyjności, a także niedostateczne wyposażenie pracowni przedmiotowych uniemożliwia stosowanie aktywizujących metod nauczania, takich jak eksperyment czy gry matematyczne. Dzieci mają znaczne opóźnienia w zakresie przerobionego materiału, co więcej nadmierne trudności negatywnie wpływają na zdrowie psychiczne uczniów, powodując problemy natury emocjonalnej. Diagnoza wykazała, że dzieci te mają problemy z koncentracją, a dodatkowo odznaczają się niskim poziomem motywacji.

Z diagnozy wynika, że uczeń mający problemy z matematyką chętnie weźmie udział w dodatkowych zajęciach z tego przedmiotu pod warunkiem, że będą one atrakcyjne i angażujące dzieci do aktywnej pracy z wykorzystaniem TIK. Konsekwencją wymienionych powyżej problemów są niezadowolające wyniki sprawdzianu kl. VI oraz egzaminów gimnazjalnych.

Głównym czynnikiem utrudniającym rozwijanie zainteresowań uczniów zdolnych, należących również do grupy uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych jest niewystarczająca oferta zajęć pozalekcyjnych oraz nieatrakcyjne formy i metody pracy, co potwierdzają nauczyciele. Spowodowane jest to brakiem środków finansowych, brakiem pomocy dydaktycznych i sprzętu multimedialnego. Skutkuje to tym, że uczeń zdolny zamiast wykonywać doświadczenia i prowadzić obserwacje staje się biernym słuchaczem. Jest zdemotywowany do nauki przedmiotów matematyczno-przyrodniczych.

Uczniowie dobrzy i bardzo dobrzy wiążą swoją przyszłość z przedmiotami humanistycznymi, co w przyszłości spowoduje wzrost bezrobocia, ponieważ na rynku pracy nie ma zapotrzebowania na takich specjalistów.

Potrzeby uczniów w obszarze doradztwa zawodowego nie są uwzględniane. Skutkuje to nieznaną lokalnego i regionalnego rynku pracy. Rodzice zachęcają dzieci do ukończenia kierunków modnych i popularnych bardziej niż do zdobycia zawodu gwarantującego zatrudnienie. 40% studentów kończąc studia podejmuje pracę niezgodną z wykształceniem (dane GUS 2011 r.). Uczniowie nie potrafią wskazać instytucji, która obejmie ich wsparciem w wyborze dalszego kształcenia. Informacje na ten temat zdobywają na portalach społecznościowych. Wybór szkoły wiąże się z miejscem zamieszkania, powielaniem wyboru kolegów, wizją łatwych studiów, a nie potrzebami rynku.

Rozwój współczesnej cywilizacji stawia przed szkołami nowe wyzwania. Nie wystarczy już przekazanie uczniowi wiedzy, trzeba też nauczyć go, jak w nieustającym procesie ciągle ją zdobywać, wykorzystując do tego nowoczesne technologie. Z badań wynika, że uczniowie bardzo chętnie wykorzystują narzędzia informatyczne do nauki, jednak nie ma to przełożenia na osiągnięte przez nich wyniki. Rozwój technologii cyfrowej, a tym samym zwiększenie dostępności internetu jest ogromnym zasobem dla współczesnego świata. Dzieci spędzają w sieci dużo czasu, a najczęstszą aktywnością wśród uczniów jest oglądanie filmów, słuchanie muzyki i korzystanie z kont na portalach społecznościowych.

W związku z niskim poziomem wyposażenia szkół w sprzęt ICT, zajęcia prowadzone są w sposób tradycyjny – mało przystępny i nieciekawym, a przestarzałe sposoby prowadzenia zajęć sprawiają, że uczniowie nie są zainteresowani tematem. Nauczyciele nie wykorzystują sprzętu ICT do prowadzenia zajęć z uwagi na luki kompetencyjne. Ponadto wskazują konieczność podnoszenia świadomości uczniów w zakresie zagrożeń w sieci.

Ze względu na uczęszczanie do szkół podstawowych dzieci SPE istnieje potrzeba podwyższenia kwalifikacji zawodowych nauczycieli. Nauczyciele przyznają, że

nie mają wiedzy potrzebnej do rozpoznawania i zaspakajania potrzeb edukacyjnych oraz rozwojowych uczniów.

W pracy pedagogicznej bardzo często spotyka się problemy związane z wychowaniem ucznia. Wykształcenie dobrych cech u młodego człowieka wymaga dużego nakładu pracy. Nauczyciel stale musi szukać metod, które będą pobudzać ucznia do różnego rodzaju aktywności. Tradycyjne podejście do nauczania nie zawsze przekłada się na sukces, bo „nauczyciel nie ma już takiego autorytetu jak kiedyś”.

7. Wnioski i rekomendacje rozwojowe

Wnikliwa analiza wyłoniła kluczowe obszary problematyczne, wpływające na sytuację edukacyjną uczniów wybranych sandomierskich szkół podstawowych:

1. Problem w przyswajaniu treści matematycznych – średnie wyniki z matematyki sprawdzianu klas VI.
2. Brak możliwości rozwijania zainteresowań i ćwiczenia kreatywnego myślenia.
3. Brak indywidualnych i grupowych zajęć terapeutycznych dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
4. Trudności w wyborze kierunków w edukacji/życiu zawodowym.
5. Niska jakość nauki, nawet z użyciem ICT, brak świadomości zagrożeń w cyberprzestrzeni.
6. Brak kompetencji do wykorzystania narzędzi TIK w nauczaniu i do szkoleń z cyberprzemocy
7. Brak kwalifikacji nauczycieli do prowadzenia zajęć terapeutycznych.

Proponowane formy wsparcia:

1. Zajęcia dla uczniów z zakresu matematyki i nauk przyrodniczych z wykorzystaniem narzędzi TIK i metody eksperymentu, a także innych innowacyjnych form prowadzenia zajęć – celem zajęć ma być zainteresowanie przedmiotem uczniów z problemami w nauce oraz rozwój naukowy uczniów szczególnie uzdolnionych.
2. Rozszerzenie oferty edukacyjno-terapeutycznej dla uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

3. Zajęcia z zakresu rozwijania zainteresowań uczniów oraz ich kreatywnego myślenia.
4. Doradztwo zawodowe.
5. Podniesienie kwalifikacji nauczycieli z zakresu pedagogiki zdolności i terapii pedagogicznej, oligofrenopedagogiki, tyflopädagogiki, surdopedagogiki i socjoterapii.
6. Zajęcia z zakresu kształcenia cyfrowych kompetencji uczniów i nauczycieli oraz szkolenia z zakresu podnoszenia świadomości o zagrożeniach w cyberprzestrzeni i wykorzystywania narzędzi TIK.